

EXTRA Branche in Beweging

update: 16 april 2012

Bgfo 2013

Consultatie- gids

Eed of belofte

Alle (tijdelijke) medewerkers van o.m. alle banken, verzekeraars en advieskantoren moeten eed/belofte afleggen en nakomen

Onderwerp:	Vereist diploma:	Modules:
Sparen en betalen	Adviseur sparen en betalen	- Basis
Consumptief krediet	Adviseur consumptief krediet	- Basis - Consumptief krediet
Schadeverzekering particulier	Adviseur schadeverzekering particulier	- Basis - Schadeverzekeringen particulier
Schadeverzekering zakelijk	Adviseur schadeverzekering zakelijk	- Basis - Schadeverzekeringen particulier - Schadeverzekeringen zakelijk
Vermogen	Adviseur vermogen	- Basis - Vermogen
Inkomensverzekering	Adviseur inkomen	- Basis - Inkomen
Hypothecair krediet	Adviseur hypothecair krediet	- Basis - Vermogen - Hypothecair krediet
Pensioen	Adviseur pensioen	- Basis - Inkomen - Vermogen - Pensioenverzekeringen

Provisieverbod en transparantie- verplichtingen

Transparante advies- en distributie- kosten van de aanbieder

Transparantie hypotheek- aanbieders

Inhoud

Consultatiegids Bgfo 2013

- 3 Op belangrijke punten is het Bgfo helemaal opnieuw geschreven
- 4 Vakbekwaamheid
- 10 Eed of belofte
- 11 Productontwikkelingsproces
- 14 Interne klachtenafhandeling
- 15 Informatieplichten hypotheekaanbieders
- 17 Kostentransparantie aanbieders
- 18 Execution only
- 20 Beloningsregels provisieverbod
- 24 Gelijk speelveld
- 26 Dienstverleningsdocument
- 29 Overgangsregeling

Branche in Beweging

*omdat je er op je eigen moment
meer van wilt weten*

een uitgave van Findinet.nl,
de onafhankelijke actualiteiten- en
kennisportal voor de financiële
dienstverlening.

Hebt u bedrijfs- of product-
nieuws,

een eigen visie op de ont-
wikkelingen,

suggesties voor onderwer-
pen waaraan we aandacht
moeten besteden.

of commentaar op de inhoud
van dit blad?

Mail het naar
redactie@findinet.nl

(via de post mag ook)

Findinet.nl

Redactie:

Jan Aikens

Molenheide 33

6027 PX Soerendonk

0495 586588

06 34404575

redactie@findinet.nl

Advertenties / banners:

0495 497050

06 34404585

info@findinet.nl

Op belangrijke punten is het Bgfo helemaal opnieuw geschreven

Het is bijna traditie van de overheid om op de wonderlijkste momenten en tijdstippen documenten ter consultatie aan te bieden.

Korte consultatieperiode voor ingrijpende wijzigingen

Zo publiceerde zij een vrijwel volledig opnieuw geschreven Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen op zaterdagmiddag 14 april om half vijf 's middags. Die dag ook startte de consultatieperiode die loopt tot en met 11 mei.

Het ligt voor de hand dat 'belanghebbenden' - en dat is de hele financiële dienstverleningsbranche - pas enkele dagen later de consultatie hebben opgemerkt.

Wat maken die paar dagen nu uit? Dat zou best tegen kunnen vallen. Want, zoals gezegd zijn belangrijke delen van het besluit volledig overhoop gehaald. Daarbij komt dat ook de meivakantie in de consultatieperiode valt, zodat in totaal niet veel meer dan effectief twee weken overblijven om een gedegen reactie op papier te zetten.

Daar kan je tegenover stellen dat veel '2013-onderwerpen' lang en breed zijn bediscussieerd. Maar in het algemeen geldt dat regels pas op hun merites beoordeeld kunnen worden wanneer de letterlijke formulering bekend is. Daarbij komt dat de minister een paar plannen onder de hoed heeft gehouden om die ook eerst in hetzelfde weekend bekend te maken.

Misschien niet de meest ingrijpende maatregel, maar wel één die een uitgebreide discussie waard is, is de uitbreiding van de 'bankierseed'. Dageelijkse beleidsbepalers van banken en verzekeraars worden geacht een soort ambtseed af te leggen. Datzelfde gaat volgens het concept-Bgfo gelden voor alle medewerkers van alle financiële instellingen. De minister wil hooguit een uitzondering maken voor "de receptioniste en de catering-medewerkers".

Het is niet de bedoeling dat het bij het afleggen van de eed of de belofte blijft. In dossiers moet die worden

vastgelegd en de AFM zal erop toezien dat de eed/belofte ook wordt nagekomen.

De naleving van deze regel zal de branche snel enige miljoenen euro's kosten.

Al aangekondigd was de eis dat bij het verlopen van de rentevaste termijn de consument drie maanden de tijd moet krijgen om voor een nieuw krediet te kunnen shoppen. Nieuw is, dat hypotheekaanbieders op hun website de rentes moeten vermelden die gelden voor de diverse rentevastperiodes. Ook moeten zij een waarschuwingzin gaan plaatsen in reclame-uitingen over producten met een variabele rente.

De beloningsregels zijn in tweeën gesplitst. Het ene deel geldt voor producten die na de inwerkingtreding van het nieuwe Bgfo worden afgesloten. Daar worden voor de meeste financiële producten alle (financiële) banden tussen aanbieder en bemiddelaar doorgesneden.

Het andere deel eerbiedigt de werking van contracten die gesloten zijn in de periode 1 januari 2009 tot 1 januari 2013. Daarvoor blijven de bekende 'inducementregels' gelden, die verhuist zijn van artikel 149a naar 86j.

Het consultatiedocument biedt veel stof tot overdenking, ook met betrekking tot het nieuwe vakbekwaamheidsbouwwerk.

De Findinet-redactie heeft deze Gids direct na de verschijning van het document samengesteld om de branchepartijen zo snel mogelijk behulpzaam te zijn bij het lezen en doorgronden van de nieuwe teksten. Later wordt de Gids aangevuld met de diverse reacties en analyses.

Jan Aikens

HOOFDSTUK 2

Vakbekwaamheid van medewerkers Bepalingen ter uitvoering van artikel 4:9, derde lid, van de wet

§ 2.1. Bewijzen van vakbekwaamheid

Artikel 5

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

pensioen: pensioenverzekeringen en premiepensioenvorderingen;

schadeverzekering particulier: schadeverzekering, niet zijnde een inkomensverzekering of een schadeverzekering zakelijk;

schadeverzekering zakelijk: schadeverzekering ten behoeve van een cliënt handelend in de uitoefening van zijn beroep of bedrijf, met uitzondering van een inkomensverzekering;

sparen en betalen: spaarrekening met inbegrip van daaraan verbonden spaarfaciliteiten, betaalrekening met inbegrip van daaraan verbonden betaalfaciliteiten en elektronisch geld;

vermogen: levensverzekeringen, niet zijnde pensioenverzekeringen, en lijfrentespaarrekeningen, deelnemingsrechten in beleggingsinstellingen voorzover toegestaan onder het Nationaal Regime MiFID als gedefinieerd in de vrijstellingsregeling Wft, en beleggingsobjecten.

Artikel 6

Een financiële dienstverlener voldoet aan artikel 4:9, tweede lid, van de wet, indien:

a. hij zijn bedrijfsvoering zodanig heeft ingericht dat deze een vakbekwame financiële dienstverlening aan consumenten of, indien het verzekeringen betreft, cliënten voldoende waarborgt; en

b. de werknemers en andere natuurlijke personen die zich onder zijn verantwoordelijkheid rechtstreeks bezighouden met werkzaamheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8, daartoe beschikken over:

1°. een geldig, op grond van die artikelen vereist diploma, afgegeven door een door Onze Minister erkend exameninstituut als bedoeld in artikel 12; of

2°. een geldige erkenning van beroepskwalificaties als bedoeld in artikel 5 van de Algemene wet erkenning EG-beroepskwalificaties.

Artikel 7

Werknemers en andere natuurlijke personen die zich onder verantwoordelijkheid van de financiële dienstverlener bezighouden met advisering met betrekking tot de in tabel 1 genoemde onderwerpen, beschikken daartoe over het ingevolge die tabel vereiste diploma [zie pag. 7].

Vakbekwaamheid

Nieuwe modulestructuur

In artikel 5 is een aantal nieuwe definities opgenomen, die nodig zijn voor de nieuwe modulestructuur (zie pag. 5).

Pensioen: de definitie van pensioen omvat zowel pensioenverzekeringen als premiepensioenvorderingen.

Onder pensioenverzekering wordt verstaan een levensverzekering die een werkgever afsluit ten behoeve van zijn werknemers, waaronder de directeur-groottaandeelhouder, bestaande uit een ouderdomspensioen of nabestaandenpensioen.

Een premiepensioenvordering is een vordering van een pensioendeelnemer of pensioengerechtigde op een premiepensioeninstelling vanwege een toegezegde pensioenuitkering.

Splitzen schadeverzekeringen: Er is een onderscheid gemaakt tussen

- schadeverzekeringen particulier,
- schadeverzekeringen zakelijk en
- inkomensverzekeringen.

De expertise die voor een schadeverzekering vereist is, zal verschillen voor het advies aan een particuliere of een zakelijke cliënt. In de definitie van schadeverzekeringen particulier en schadeverzekeringen zakelijk is er daarom voor gekozen om het onderscheid te maken op basis van het type cliënt en niet op basis van het type verzekering.

Schadeverzekeringen zakelijk betreffen schadeverzekeringen die worden afgesloten door cliënten die daarmee een zakelijk doel hebben. Dit kunnen zowel grote als kleine bedrijven zijn, maar bijvoorbeeld ook zzp-ers.

Schadeverzekeringen particulier betreffen alle overige schadeverzekeringen, die worden afgesloten door natuurlijke personen die niet handelen in de uitoefening van een beroep of bedrijf.

Inkomensverzekeringen worden als een aparte categorie schadeverzekeringen gezien.

Sparen en betalen is de verzamelnaam voor een aantal in de wet opgenomen producten. Het gaat om elektronisch geld en de onder de definitie van financieel product opgenomen spaarrekeningen met inbegrip van daaraan ver-

bonden spaarfaciliteiten en betaalrekeningen met inbegrip van daaraan verbonden betaalfaciliteiten.

Vermogen

Onder vermogen worden verstaan:

Levensverzekeringen, voorzover het niet gaat om pensioenverzekeringen, en beleggingsobjecten

Het verlenen van beleggingsdiensten onder het zogenaamde Nationaal Regime MiFID.

Banksparen voor zover het de fiscaal gefaciliteerde spaarrekening eigen woning of lijfrentespaarrekening betreft.

Beleggingsobjecten. Op dit moment gelden geen specifieke vakbekwaamheidseisen voor het verlenen van financiële diensten met betrekking tot beleggingsobjecten. Beleggingsobjecten zijn echter doorgaans veelzijdige, complexe producten met een lange looptijd, waaraan de nodige risico's zijn verbonden.

De reden dat deze producten worden opgenomen onder de definitie van vermogen is dat het hier – net als bij levensverzekeringen – gaat om een vermogensopbouwproduct.

Diplomaplicht voor alle adviseurs

In artikel 6 ontbreekt het 'bedrijfsvoeringsmodel'. Volgens dat model hoefden bij ondernemingen tot 50 medewerkers slechts de zogenaamde 'feitelijk leidinggevendenden' over Wft-vakbekwaamheidsdiploma's te beschikken, mits de vakbekwaamheid van klantmedewerkers door de bedrijfsvoering van de onderneming geborgd werd.

In dat artikel wordt niet meer feitelijk leidinggevendenden gesproken.

Alle medewerkers die zich binnen een financiële dienstverlener bezighouden met 'adviseren' van klanten moeten hun vakbekwaamheid aantonen door middel van een diploma.

Voor de andere klantmedewerkers moet de financiële dienstverlener zijn bedrijfsvoering zodanig inrichten, dat een vakbekwame dienstverlening aan de klanten is gewaarborgd.

Wie zijn klantmedewerkers?

Klantmedewerkers zijn de personen die het contact met 'de klant' hebben, voorzover daarbij informatie wordt uitgewisseld die ziet op de inhoud van de financiële dienst. Daartoe behoort in ieder geval degene die een klant adviseert over een financieel product.

Maar ook medewerkers die een klant, al dan niet op diens verzoek, informeren over bijvoorbeeld de samenstelling of de werking van een financieel product, zonder dat de klant daarbij wordt geadviseerd, hebben inhoudelijk klantencontact.

De telefoniste die klanten uitsluitend telefonisch doorverwijst naar een bepaalde afdeling heeft geen klantcontact in de hiervoor bedoelde zin en is geen medewerker die zich rechtstreeks bezighoudt met het verlenen van financiële diensten.

Waarborgen van een vakbekwame dienstverlening

Ten aanzien van **alle klantmedewerkers** geldt de eis dat de financiële dienstverlener haar bedrijfsvoering zodanig inricht dat deze een vakbekwame financiële dienstverlening waarborgt.

Hoe deze bedrijfsvoering eruit dient te zien wordt aan de financiële dienstverlener overgelaten.

Te denken valt aan:

- een adequaat systeem van interne opleidingstrajecten of
- een systeem waarbij vakbekwame personen binnen de organisatie hun vakbekwaamheid voor klantmedewerkers toegankelijk maken door middel van bijvoorbeeld computersystemen of handleidingen.

Het is aan te bevelen wat betreft de benodigde kennis en vaardigheden aansluiting zoeken bij de eind- en toetstermen voor adviserende klantmedewerkers.

De minister vindt "het aannemelijk dat de financiële onderneming schriftelijk vastlegt op welke wijze zij de vakbekwaamheid van haar klantmedewerkers borgt".

Waarborgen dat kennis actueel is

De financiële onderneming heeft ook de verplichting om ervoor te zorgen dat alle medewerkers te allen tijde vakbekwaam en op de hoogte zijn van de laatste actuele ontwikkelingen.

Dat betekent dat het bedrijfsvoeringsmodel van de onderneming erop moet zijn ingericht dat nieuwe kennis snel en adequaat binnen de financiële onderneming wordt verspreid. Op welke manier dat wordt vormgegeven is aan de financiële onderneming.

Dat kan bijvoorbeeld door middel van:

- een intern kennissysteem waarin actualiteiten worden opgenomen en
- interne informatiebijeenkomsten of cursussen.
- het bijwonen van cursussen bij externe instellingen, waaronder branche- of keurmerkorganisaties.

Wie moeten een diploma bezitten?

De diplomaplicht geldt voor klantmedewerkers die zich bezighouden met adviseren en medewerkers die zich bezighouden met werkzaamheden als gevolmachtigde danwel ondergevolmachtigde agent.

Klantmedewerkers die zich bezighouden met adviseren zijn degenen die, onder verantwoordelijkheid van de financiële dienstverlener, de consument of cliënt een of meer specifieke producten aanbevelen.

De personen binnen de (onder)gevolmachtigde agent die zich daadwerkelijk bezig houden met het voor rekening van een verzekeraar sluiten van verzekeringen met cliënten moeten ook over een vakbekwaamheidsdiploma beschikken. Het betreft de functionaris die binnen de (onder)gevolmachtigde agent de dagelijkse leiding heeft over de organisatie en verantwoordelijk is voor de bedrijfsvoering, administratieve organisatie en de interne controle.

Ook voor deze personen geldt dat zij zelf moeten beschikken over een geldig diploma, afgegeven door een erkend exameninstituut, voor de in hun geval relevante beroepskwalificatie.

Aangesloten ondernemingen en verbonden bemiddelaars

Deze regels gelden ook voor de zogenoemde aangesloten ondernemingen en de verbonden bemiddelaars. De klantmedewerkers die zich binnen deze financiële ondernemingen bezig houden met adviseren dienen dus eveneens een diploma te behalen. Daarnaast geldt de eis dat de bedrijfsvoering van deze ondernemingen een vakbekwame financiële dienstverlening dient te waarborgen.

Indeling onderwerpen en diploma's

Sparen en betalen. Dit is een nieuw onderwerp.

Nu worden nog geen vakbekwaamheidseisen gesteld aan personen die adviseren in sparen en betalen. In het nieuwe besluit is voor advisering in sparen en betalen de module Basis verplicht. Het betreft uitsluitend advisering in betaalproducten en eenvoudige spaarproducten, zoals spaarrekeningen en termijndeposito's.

Consumptief krediet

Aan de eisen voor het onderwerp consumptief krediet verandert qua structuur niets ten opzichte van de huidige situatie.

Schadeverzekering particulier

Het is in de toekomst voor personen die adviseren mogelijk zich te specialiseren op advisering aan uitsluitend particulieren.

Schadeverzekeringen zakelijk

Voor advisering over zakelijke schadeverzekeringen is zowel het behalen van de module schadeverzekeringen particulier als de module schadeverzekeringen zakelijk vereist. De reden daarvoor is dat veel van de in de module schadeverzekeringen particulier opgenomen elementen als basis dienen voor bepaalde elementen in de module schadeverzekeringen zakelijk.

Vermogen

Het onderwerp vermogen is de nieuwe variant van de oude module levensverzekeringen. Voor advisering over vermogen is zowel de module basis als de module vermogen vereist.

Tabel 1. Vereiste diploma's bij advisering

Onderwerp:	Vereist diploma:	Modules:
Sparen en betalen	Adviseur sparen en betalen	- Basis
Consumptief krediet	Adviseur consumptief krediet	- Basis - Consumptief krediet
Schadeverzekering particulier	Adviseur schadeverzekering particulier	- Basis - Schadeverzekeringen particulier
Schadeverzekering zakelijk	Adviseur schadeverzekering zakelijk	- Basis - Schadeverzekeringen particulier - Schadeverzekeringen zakelijk
Vermogen	Adviseur vermogen	- Basis - Vermogen
Inkomensverzekering	Adviseur inkomen	- Basis - Inkomen
Hypothecair krediet	Adviseur hypothecair krediet	- Basis - Vermogen - Hypothecair krediet
Pensioen	Adviseur pensioen	- Basis - Inkomen - Vermogen - Pensioenverzekeringen

Artikel 8

Werknemers en andere natuurlijke personen die onder verantwoordelijkheid van een gevolmachtigde of ondergevolmachtigde agent in de uitoefening van hun werkzaamheden voor rekening van een verzekeraar verzekeringen sluiten met cliënten, beschikken daartoe over de ingevolge tabel 2 vereiste diploma's.

Tabel 2. Vereiste diploma's bij het optreden als gevolmachtigde agent

Onderwerp:	Vereist diploma:	Modules:
Schadeverzekering	Gevolmachtigde Agent schadeverzekering	- Basis - Schadeverzekeringen particulier - Schadeverzekeringen zakelijk - Volmacht algemeen - Volmacht schade extra - Volmacht overig
Levensverzekering	Gevolmachtigde Agent levensverzekeringen	- Basis - Vermogen - Volmacht algemeen - Volmacht overig
Inkomensverzekering	Gevolmachtigde Agent inkomen	- Basis - Inkomen - Volmacht algemeen - Volmacht overig
Pensioenverzekering	Gevolmachtigde Agent pensioenverzekeringen	- Basis - Inkomen - Vermogen - Pensioenverzekeringen - Volmacht algemeen - Volmacht overig

Artikel 9

1. Een diploma als bedoeld in artikel 7 of 8 wordt afgegeven, indien de ingevolge tabel 1 of 2 aan dat diploma ten grondslag liggende modules alle met goed gevolg zijn afgerond.
2. Bij ministeriële regeling worden de eind- en toetstermen vastgesteld voor de in het eerste lid bedoelde modules.

Artikel 10

Personen die over een in tabel 3 genoemd diploma beschikken, zijn tevens vakbekwaam om te adviseren over het daarbij in de tabel vermelde onderwerp, voor zover de advisering over dat onderwerp gecombineerd wordt met advisering over het onderwerp waarop het diploma betrekking heeft.

Tabel 3. Toegestane bijkomende onderwerpen

Diploma:	Onderwerp:
Adviseur consumptief krediet	Betalingsbeschermers, met uitzondering van overlijdensrisicoverzekeringen, voor zover gecombineerd met consumptief krediet
Adviseur vermogen	Arbeidsongeschiktheidsverzekeringen, voor zover gecombineerd met een levensverzekering
Adviseur hypothecair krediet	Betalingsbeschermers, opstal-, inboedel- of kapitaalverzekeringen, voor zover gecombineerd met hypothecair krediet
Adviseur pensioen	Arbeidsongeschiktheidsverzekeringen, voor zover gecombineerd met een pensioenverzekering

Inkomensverzekering

Het onderwerp inkomensverzekering is nieuw. Voor advisering over inkomen is zowel de module basis als de module inkomen vereist.

Hypothecair krediet

Aan het onderwerp hypothecair krediet is een element toegevoegd ten opzichte van de huidige situatie. Om te adviseren over hypothecair krediet zijn de modules basis, vermogen en hypothecair krediet vereist. Een aantal elementen van de huidige module hypothecair krediet zijn opgenomen in de module vermogen. Deze elementen zullen uit de module hypothecair krediet worden verwijderd om doublures te voorkomen.

Pensioen

Aan het onderwerp pensioen is ook een element toegevoegd ten opzichte van de huidige situatie. Om te adviseren over pensioen zijn straks de modules basis, inkomen, vermogen en pensioenverzekeringen vereist. Ook hier geldt dat een aantal elementen die in de huidige module pensioenverzekeringen is opgenomen nu is opgenomen in de module vermogen ofwel inkomen en dat deze uit de module pensioenverzekeringen wordt verwijderd om doublures te voorkomen.

(Onder)gevolmachtigden

In artikel 8 is aangegeven welke diploma's vereist zijn voor personen die zich bezighouden met de financiële dienst optreden als gevolmachtigde agent of ondergevolmachtigde agent.

In de volmachtmodules wordt geen onderscheid gemaakt tussen een schadeverzekering particulier of schadeverzekering zakelijk.

In wezen behelzen de volmachtmodules geen inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van de huidige situatie.

Reikwijdte diploma's

In artikel 10 is de reikwijdte van het desbetreffende diploma aangegeven met betrekking tot financiële producten die worden gecombineerd met het desbetreffende onderwerp.

Hiermee zijn geen wijzigingen beoogd ten opzichte van de huidige reikwijdte.

Wat wel verandert:

- De opname van betalingsbeschermers in plaats van arbeidsongeschiktheidsverzekeringen bij consumptief krediet

De opname van betalingsbeschermers in plaats van arbeidsongeschiktheidsverzekeringen en overlijdensrisicoverzekeringen bij hypothecair krediet.

Indeling onderwerpen en diploma's

Artikel 11 beschrijft op welke manier de Permanente Educatie (PE) van diplomahouders wordt getoetst om het behaalde diploma geldig te houden.

De financiëledienstverlener moet zorgen dat zijn diplomahouders door middel van het bedrijfsvoeringsmodel altijd over actuele kennis beschikken.

Zijn diplomahouders moeten daarnaast telkens binnen opeenvolgende periodes van drie jaar een examen afleggen om aan te tonen dat zij nog steeds vakbekwaam zijn. De eerste periode gaat in op 1 juli 2015 en eindigt op 30 juni 2018. De tweede periode gaat in op 1 juli 2018 en eindigt op 30 juni 2021. De derde periode gaat in op 1 juli 2021 en eindigt op 30 juni 2024. En zo loopt de systematiek verder, steeds met die tijdspanne van 3 jaar.

De diplomahouder dient binnen deze periode van drie jaar een examen af te leggen.

Als een adviseur in 2015 een diploma heeft behaald, dan moet hij voor het eerst in de PE-periode 2018-2021 een PE-examen afleggen.

Er mogen niet minder dan 18 maanden en niet meer dan 36 maanden tussen twee achtereenvolgende examens zitten. Dit is om te voorkomen dat een te groot gat tussen achtereenvolgende toetsmomenten valt.

Naast het afleggen van een periodiek PE-examen blijft de mogelijkheid bestaan om het diploma ook geldig te houden indien de diplomahouder binnen de vastgestelde tijdspannes kan aantonen in die tijdspanne vakinhoudelijk betrokken te zijn geweest bij het afnemen van examens of bij de ontwikkeling van examenmateriaal. Dit moet dan wel een substantiële bijdrage zijn. De diplomahouder moet echt bij het gehele proces van ontwikkeling tot eindproduct betrokken zijn geweest en een inhoudelijke bijdrage hebben geleverd. Een gedeeltelijke bijdrage is onvoldoende. Door deze mogelijkheid wordt gestimuleerd dat diplomahouders een bijdrage leveren aan het vakbekwaamheidsgebouw.

Centrale examenvragenbank

Er wordt een centrale examenvragendatabank opgericht, waarin een onderscheid zal worden gemaakt tussen initiële examens en PE-examens.

Exameninstellingen mogen ten behoeve van de afgifte van Wft-certificaten uitsluitend examenvragen afnemen uit de centrale examenvragendatabank, zodat een uniform examenniveau gegarandeerd kan worden. Exameninstellingen

Artikel 11

1. Een diploma of een erkenning van beroepskwalificaties behoudt zijn geldigheid, indien de houder ervan iedere periode, bedoeld in het tweede lid, met goed gevolg een examen aflegt dat voldoet aan bij ministeriële regeling vast te stellen eind- en toetstermen. Het examen wordt afgelegd bij een door Onze Minister erkend exameninstituut als bedoeld in artikel 12.
2. De periode, bedoeld in het eerste lid, heeft een tijdsduur van 36 maanden. De eerste periode vangt aan op 1 juli 2015.
3. De geldigheid van het diploma of de erkenning van beroepskwalificaties vervalt, indien het tijdsverloop tussen twee examens als bedoeld in het eerste lid in twee aaneengesloten periodes als bedoeld in het tweede lid minder dan 18 dan wel meer dan 36 maanden is.
4. Een diploma of een erkenning van beroepskwalificaties behoudt zijn geldigheid, indien de houder ervan iedere periode, bedoeld in het tweede lid, beschikt over een certificaat dat is afgegeven door een door Onze Minister erkend exameninstituut waaruit blijkt dat hij vakinhoudelijk betrokken is geweest bij het afnemen van examens of bij de ontwikkeling van examenmateriaal met betrekking tot de voor zijn beroepskwalificatie relevante eind- en toetstermen.

De artikelen 12 t/m 16 hebben betrekking op de eisen die gesteld worden aan erkende exameninstellingen.

Hier wordt volstaan met het citeren van artikel 15.

Artikel 15

1. Er is een centrale databank ten behoeve van:
 - a. de examens die leiden tot afgifte van een diploma als bedoeld in artikel 7 of 8; en
 - b. de examens, bedoeld in artikel 11, eerste lid.
2. Een erkend exameninstituut neemt ten behoeve van de examens, bedoeld in het eerste lid, de examenvragen uitsluitend af uit de centrale databank.
3. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld met betrekking tot de centrale databank.

kunnen niet concurreren op de kwaliteit van een examen.

De mogelijkheid vervalt voor diplomahouders om door middel van een zogenaamd PE-programma bij een PE-instelling het diploma geldig te houden. Dat betekent dat de bepalingen met betrekking tot PE-instellingen komen te vervallen.

“De regering hecht sterk aan het feit dat medewerkers zich bewust zijn van hun rol en de gevolgen van hun handelen. Om deze reden is de regering voornemens om medewerkers in de gehele financiële sector te verplichten een eed of belofte af te laten leggen. Gekozen is voor de vorm van eed of belofte om de symboliek van de verklaring te versterken.”

Een korte toelichting op het nieuwe artikel 29a (soortgelijke artikelen zijn opgenomen voor andere financiële instellingen).

Op het belang van de eed/belofte wordt ingegaan in de ministeriële regeling.

De Jager: “De door mij gewenste omslag in de financiële sector vergt niet alleen wet- en regelgeving, maar heeft ook een sterke morele dimensie. Het gaat daarbij om waarden als het centraal stellen van de klant, het bewustzijn over de rol van de onderneming in de maatschappij en integer handelen. Een formeel moment waarbij wordt stilgestaan bij deze evidente waarden zal het belang hiervan onderstrepen. Hiermee kan tevens een bijdrage worden geleverd aan het verder bevorderen van het vertrouwen in de financiële sector.”

In de ministeriële regeling is onder meer vastgelegd dat de eed of belofte moet worden afgelegd en ondertekend ten overstaan van een beleidsbepaler. Dit kan bij grote ondernemingen groepsgewijs gebeuren, bijvoorbeeld als onderdeel van een introductiedag van nieuwe medewerkers bij de onderneming. Een beperkte, door de onderneming aan te wijzen, groep van personen hoeft geen eed of belofte af te leggen. Het gaat daarbij om personen die in het geheel los staan van de kernactiviteiten van de onderneming, gedacht kan hierbij worden aan een receptioniste of medewerker catering.

Voor beleidsbepalers, andere personen in sleutelfuncties en commissarissen wordt de tekst van de af te leggen eed of belofte exact voorgeschreven. Voor andere personen wordt in de ministeriële regeling een lijst van verplichte elementen voorgewe-

Artikel 29a

1. Een financiële dienstverlener als bedoeld in artikel 4:15, eerste lid, van de wet beschikt over procedures en maatregelen met betrekking tot een eed of belofte die haar werknemers en natuurlijke personen werkzaam onder haar verantwoordelijkheid afleggen.
2. De financiële dienstverlener beschikt over adequate controlemechanismen ten behoeve van het afleggen en naleven van de eed of belofte.
3. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot een, door personen als bedoeld in het eerste lid, af te leggen en na te leven eed of belofte.

schreven die ten minste moeten worden opgenomen in de eed of belofte.

Wel moet de eed/belofte ten minste de volgende elementen bevatten

- a. het integer en zorgvuldig uitoefenen van de functie;
- b. het maken van een zorgvuldige afweging tussen belangen van partijen die bij de onderneming betrokken zijn, in het bijzonder die van de klanten en de maatschappij;
- c. het centraal stellen van het belang van de klant;
- d. het naleven van wetten, reglementen en gedragscodes;
- e. het behouden en bevorderen van het vertrouwen in de financiële sector.

Overgangsrecht

Het afleggen van de eed of belofte moet niet enkel gelden voor personen die in de toekomst beginnen met werkzaamheden in de financiële sector, of voor personen die in de financiële sector van baan wisselen. Ook personen die al werkzaam zijn in de financiële sector dienen een eed of belofte af te leggen. Gelet op de grootte van de groep van personen (naar schatting 250.000 personen) is voorzien in een overgangstermijn van 1 jaar vanaf het moment van inwerkingtreding van de regeling.

De eed/belofte wordt vastgelegd in een ondertekend document en bewaard in dossiers die door DNB of AFM gecontroleerd kunnen worden.

Productontwikkelingsproces

Paragraaf 5.2 'Gedragsaspecten van de bedrijfsvoering' krijgt een nieuw openingsartikel, dat gewijd is aan het productontwikkelingsproces bij onder meer verzekeraars en banken.

Verzekeraars en banken hebben weliswaar in hun gedragscodes de verplichting opgenomen tot het hebben van een adequaat productontwikkelingsproces. Maar door deze verplichting ook vast te leggen in het Bgfo beschikt de AFM over een concrete en brede toezichtshandavingsgrondslag beschikt.

Het achterliggende doel van toezicht op het productontwikkelingsproces is het voorkomen van massaschade voor consument en maatschappij door pertinent slechte financiële producten. De AFM zal op basis van deze wettelijke bevoegdheid toezicht kunnen houden op het productontwikkelingsproces van financiële ondernemingen en indien nodig eisen kunnen stellen aan dit proces. De financiële onderneming blijft uiteraard verantwoordelijk voor haar interne proces van productontwikkeling en voor de producten die hieruit voortkomen.

Financiële ondernemingen worden verplicht tot het hebben van procedures en maatregelen bij het ontwikkelen van financiële producten.

Ook voor bemiddelaars/adviseurs die producten samenstellen

Het artikel is ook van toepassing op financiële ondernemingen die financiële producten samenstellen en in de markt verkrijgbaar stellen. In de regel zijn dit bemiddelaars die een product uit bestaande producten samenstellen en adviseren en/of bemiddelen aan een cliënt.

Bijvoorbeeld:

1. De bemiddelaar stelt een product samen uit twee of meer financiële producten. Hij combineert bijvoorbeeld bij de bemiddeling een hypothecair krediet met een product dat dient ter aflossing van dat krediet, zoals een levensverzekering, en presenteert dit als één product.

2. Een product wordt samengesteld door een andere partij dan de aanbieder of bemiddelaar die het product in de markt verkrijgbaar stelt aan consumenten. Deze andere

Artikel 32

1. Een financiële onderneming als bedoeld in artikel 4:14 of 4:15 van de wet die financiële producten aanbiedt of, danwel samenstelt en in de markt verkrijgbaar stelt, beschikt over adequate procedures en maatregelen die waarborgen dat de financiële producten op een evenwichtige wijze rekening houden met de belangen van de consument, cliënt of de begunstigde van het financieel product.
2. De procedures en maatregelen, bedoeld in het eerste lid, worden vastgelegd en waarborgen in ieder geval dat:
 - a. de doelgroep van het financieel product is afgebakend, waarbij is geanalyseerd en omschreven wat de beoogde doelstelling van de doelgroep is;
 - b. tests worden uitgevoerd waarin de werking van het financieel product als geheel en de afzonderlijke onderdelen daarvan in verschillende scenario's wordt vastgesteld en waaruit blijkt dat het financieel product, gelet op de aard van het product, geen afbreuk doet aan de doelstelling, bedoeld in onderdeel a;
 - c. de productinformatie en, voor zover redelijkerwijs mag worden verwacht, de distributie van het financieel product is afgestemd op de doelgroep, bedoeld in onderdeel a; en
 - d. regelmatig een controle en indien nodig een gepaste bijstelling van de procedures en maatregelen, bedoeld in het eerste lid, plaatsvindt.
3. De financiële onderneming past periodiek, op door haar te bepalen tijdstippen of als daar aanleiding toe is, de procedures en maatregelen, bedoeld in het eerste lid, toe op de financiële producten die door haar worden aangeboden, of zijn samengesteld en in de markt verkrijgbaar worden gesteld.
4. Indien een financieel product afbreuk doet aan de belangen van de consument of cliënt, past de financiële onderneming zo spoedig mogelijk het product aan, of staakt het aanbieden of samenstellen en het in de markt verkrijgbaar stellen van het financieel product.
5. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het bepaalde in het eerste lid.
6. Het vierde lid is niet van toepassing op het beheren of uitvoeren van een overeenkomst als bedoeld in de onderdelen a en b in de definitie van aanbieden in artikel 1:1 van de wet.
7. Dit artikel is niet van toepassing op beheerders van een beleggingsinstelling die rechten van deelneming in een beleggingsinstelling aanbieden aan professionele beleggers of beleggingsondernemingen.

partij kan bijvoorbeeld een inkoopcombinatie zijn, maar ook een bemiddelaar in de zin van de Wft. Ook deze financiële onderneming dient middels het productontwikkelingsproces bij het ontwikkelen van financiële producten op evenwichtige wijze rekening te houden met de belangen van de cliënt, of indien van toepassing, de begunstigde van het financiële product.

Rekening houden met belangen cliënt en begunstigde

Maatregelen en procedures moeten doorlopend waarborgen dat bij de ontwikkeling van een financieel product een belangenafweging wordt gemaakt, waarin op een evenwichtige manier rekening wordt gehouden met de belangen van de cliënt, of begunstigde van het financiële product.

Indien het financiële product weliswaar wordt aangeboden aan een cliënt, maar de begunstigde van het product een derde persoon is, bijvoorbeeld wanneer een werkgever een pensioenverzekering ten behoeve van zijn werknemer afsluit, dienen de belangen van de begunstigde te worden gewogen in de ontwikkeling van het financiële product. De procedures of maatregelen moeten aantoonbaar voorzien in het ontwikkelen van producten die in het belang zijn van de consument, cliënt of begunstigde.

De verplichting om de belangen van de consument, cliënt of begunstigde op evenwichtige wijze mee te wegen in het productontwikkelingsproces doet uiteraard niet af aan het stakeholdersmodel (bijvoorbeeld het aandeelhoudersbelang). De verantwoordelijkheid voor de manier waarop deze afweging wordt gemaakt ligt bij de financiële onderneming zelf.

Voldoen aan doelstelling cliënt

De weging van de uitkomsten van de procedures en maatregelen, dient ertoe dat het product beantwoordt aan de doelstelling van de consument, cliënt of begunstigde van het financiële product.

Met dit artikel wordt de verplichting om een product te ontwikkelen dat een toegevoegde waarde biedt aan de consument, cliënt of begunstigde en dat doet wat het belooft expliciet vastgelegd in regelgeving.

Van financiële ondernemingen wordt verwacht dat zij het productontwikkelingsproces op zodanige wijze vormgeven en inkleden dat zij niet alleen een formeel productontwikkelingsproces voeren, maar in en door alle relevante onderdelen van het bedrijf een bijdrage laten leveren aan de totstandkoming van een financieel product.

Ook voor producten die substantieel worden aangepast dienen de voor die wijziging relevante onderdelen van het productontwikkelingsproces te worden toegepast.

Proportioneel

Het is aan de financiële onderneming zelf om de wijze te bepalen waarop procedures en maatregelen worden ingericht en toegepast. De mate waarin de elementen van het productontwikkelingsproces worden toegepast differentieert afhankelijk van de complexiteit en de impact van het financiële product.

Naarmate de complexiteit van het product toeneemt, zal bijvoorbeeld ook de afbakening van de doelgroep scherper moeten zijn, en de scenario analyses uitgebreider. Voor een simpel product als een betaalrekening zullen bijvoorbeeld minder analyses op het product hoeven worden toegepast dan bij een complex beleggingsproduct.

Bepalen welke doelgroep geschikt en welke pertinent ongeschikt is

De financiële onderneming zal bij de ontwikkeling van het product eerst moeten vaststellen wat de behoefte is die het product vervult, en welke doelgroep deze behoefte heeft. Onderdeel van het bepalen van de doelgroep is dat de financiële onderneming eveneens bepaalt welke doelgroep pertinent ongeschikt is voor het product.

Bij de omschrijving en afbakening van een doelgroep worden de kenmerken van de doelgroep opgenomen. Naarmate een financieel product ingewikkelder in elkaar zit, zal de doelgroepafbakening en de doelstellingomschrijving meer onderbouwd moeten zijn.

Tests

De financiële onderneming dient tests uit te voeren. En analyseert in de tests de werking van het product als geheel als ook op het niveau van de verschillende onderdelen. Deze tests bestrijken in ieder geval uiteenlopende

scenarioanalyses, zodat kan worden vastgesteld dat het product voldoet aan de doelstelling van de doelgroep. Nadat deze analyse is uitgevoerd wordt vastgesteld wat de werking van het product is.

Bij ingrijpende effecten op de werking van het product zal de financiële onderneming dan mogelijk opnieuw de doelgroep en doelstelling moeten vaststellen.

Informatie afstemmen op doelgroep

De Wft schrijft voor dat de informatie correct, duidelijk en niet misleidend mag zijn. Het Bgfo vult nu aan dat zowel de verplichte als de onverplichte productinformatie moet worden afgestemd op de doelgroep van het product. Datzelfde geldt voor de manier waarop het product in de markt wordt gezet

Afspraken met distributiekkanalen

De financiële onderneming dient zijn distributieaanpak af te stemmen op de vastgestelde doelgroep van het financiële product. Hiermee wordt gewaarborgd dat bij de distributie, een product uitdrukkelijk niet bij groepen terecht komt waar het pertinent niet voor is bedoeld.

De financiële onderneming zal in zijn distributieaanpak afspraken over de doelgroep en de geschikte benadering moeten maken met zijn distributiekkanalen. Indien uit signalen aan de financiële onderneming blijkt dat de producten via de distributiekkanalen bij pertinent ongeschikte doelgroepen terechtkomt, voldoet de financiële onderneming niet aan zijn plicht ingevolge dit artikel.

Onderdeel d bevat de verplichting om het productontwikkelingsproces periodiek te herzien en indien nodig aan te scherpen, zodat het aan de actuele eisen blijft voldoen.

Review

Financiële producten die na 31 december 2012 actief worden aangeboden zullen regelmatig opnieuw getoetst moeten worden aan de actuele omstandigheden en in elk geval bij

- wijzigingen in de voorwaarden die tot aanzienlijke wijzigingen in de werking van het product leiden
- relevante wetswijzigingen of
- een toename in het aantal klachten.

De verplichting om een review toe te passen, betreft zowel financiële producten ontwikkeld vanaf de inwerkingtre-

ding van dit artikel, als financiële producten die daarvoor zijn ontwikkeld, maar na de inwerkingtreding van het artikel nog steeds actief aan nieuwe klanten zijn aangeboden.

Verdere afbreuk voorkomen

Indien een financieel product afbreuk doet aan de belangen van de klant, dan moet de onderneming maatregelen treffen om verdere afbreuk te voorkomen. Ofwel door het product zo spoedig mogelijk aan te passen ofwel het aanbieden (tijdelijk) te staken.

Deze verplichting is beperkt tot nieuw te sluiten overeenkomsten en strekt zich niet uit tot bestaande klanten.

De afweging of een product afbreuk doet aan de belangen van een consument, cliënt of begunstigde kan afkomstig zijn van de financiële onderneming of van de toezichhouder.

Van afbreuk is in ieder geval sprake indien het product nauwelijks toegevoegde waarde kan leveren gezien de beoogde doelstelling van de consument.

Bijvoorbeeld wanneer een opbouwproduct met een lange looptijd wordt ontwikkeld voor een seniore consumentengroep.

Van afbreuk hoeft geen sprake te zijn wanneer bij een financieel product een risico zich manifesteert, mits dit risico past bij de risicobereidheid van de doelgroep en het in de verplichte en onverplichte productinformatie duidelijk voor het voetlicht is gebracht.

De activiteiten van beleggingsondernemingen kwalificeren niet als het aanbieden, danwel samenstellen en in de markt verkrijgbaar stellen van financiële producten, als bedoeld in het eerste lid. Ter verduidelijking zijn beleggingsondernemingen derhalve uitgezonderd van dit artikel. Mochten zich in de toekomst onwenselijke situaties voordoen die een uitbreiding van de verplichting tot het voeren van een productontwikkelingsproces door beleggingsondernemingen legitimeren, dan zal worden bezien of nadere regelgeving vereist is.

Interne klachtenafhandeling

De bestaande regels over de interne klachtenafhandeling zijn in een iets andere volgorde ook in het nieuwe Bgfo terug te vinden. Daarnaast zijn drie nieuwe artikelen opgenomen.

Daarmee wordt de financiële instelling verplicht de consument ook bij de afhandeling van de interne klachtenprocedure nog eens expliciet te wijzen op de mogelijkheid om het geschil voor te leggen aan de erkende geschilleninstantie waarbij de financiële onderneming is aangesloten.

Behalve de naam van de geschilleninstantie dienen ook de volledige adresgegevens van de geschilleninstantie opgenomen te worden. Indien deze geschilleninstantie een termijn hanteert waarbinnen klachten daar ingediend moeten worden na de gehele of gedeeltelijke afwijzing of ongegrondverklaring van de klacht door de financiële onderneming, wordt deze termijn vermeld.

Tevens moet worden vermeld dat de consument de mogelijkheid heeft de zaak direct voor te leggen aan de civiele rechter zonder eerst het traject van de geschillenbeslechting te hoeven doorlopen.

De Wft schrijft voor dat financiële ondernemingen over een interne klachtenprocedure moeten beschikken. Deze moet zijn gericht op een spoedige en zorgvuldige behandeling van klachten. De klacht moet binnen een redelijke termijn worden afgehandeld. Het Bgfo boegt daaraan nu toe dat de financiële onderneming de klager informeert over de termijn waarbinnen de klacht zal worden afgehandeld. Deze kennisgeving dient uiterlijk twee weken na ontvangst van de klacht aan de klager verstrekt te worden.

Uitgangspunt bij het bepalen van de redelijke termijn is dat een normale klacht binnen zes weken moet worden afgehandeld. De termijn is korter waar het kan en langer waar het moet. Om te zorgen dat een termijn niet te lang kan worden, heeft de klager de mogelijkheid om na uiterlijk zes weken na ontvangst van ontvangstbevestiging of acht weken nadat de klacht is ingediend het geschil aanhangig te maken bij de erkende geschilleninstantie. De genoemde termijn van acht weken is bedoeld voor die gevallen waarin de financiële onderneming het nalaat om een ontvangstbevestiging te sturen. Dit mag niet verhinderen dat de klacht door een geschilleninstantie wordt behandeld.

Artikel 42

Een financiële onderneming informeert de klager bij een gehele of een gedeeltelijke afwijzing van diens klacht over financiële diensten of financiële producten, schriftelijk over de mogelijkheid om de klacht voor te leggen aan de erkende geschilleninstantie waarbij hij is aangesloten onder vermelding van de geldende termijnen. Daarbij wordt tevens vermeld dat een geschil ook direct bij een burgerlijke rechter aanhangig kan worden gemaakt.

Artikel 42a

1. Een financiële onderneming draagt er zorg voor dat klachten binnen een redelijke termijn worden afgehandeld.
2. De financiële onderneming bevestigt de ontvangst van de klacht schriftelijk en bericht de klager binnen twee weken na ontvangst van de klacht schriftelijk binnen welke termijn de klacht zal worden afgehandeld.
3. De klager kan vanaf zes weken na ontvangst van de ontvangstbevestiging of acht weken na het indienen van de klacht, de klacht rechtstreeks voorleggen aan de erkende geschilleninstantie waarbij de financiële onderneming is aangesloten.
4. Indien de financiële onderneming voor de afwikkeling van de klacht nadere informatie nodig heeft van de klager, verzoekt zij deze informatie van de klager en geeft een termijn voor de beantwoording. De termijnen als bedoeld in het derde lid worden verlengd met de termijn voor beantwoording, of met de termijn waarbinnen de verzochte informatie wordt ontvangen door de financiële onderneming.

Artikel 42b

Een financiële onderneming voorziet in procedures en maatregelen die waarborgen dat klachten van klagers zorgvuldig, verifieerbaar, consistent en binnen de in artikel 41 gestelde termijn worden afgehandeld.

Als de cliënt of consument bij het indienen niet alle benodigde informatie heeft verschaft voor het afwikkelen van de klacht kan de financiële onderneming aanvullende informatie opvragen. Daarbij dient de financiële onderneming duidelijk aan te geven welke informatie nodig is en welke termijn voor beantwoording wordt gehanteerd. De termijnen van zes en acht weken worden dan verlengd met de termijn waarbinnen de onderneming in het bezit wordt gesteld van de aanvullende informatie. Zo heeft de klager zelf in de hand met hoeveel tijd de termijn wordt verlengd.

Informatieplichten hypotheekaanbieders

Om te bewerkstelligen dat consumenten zich breder oriënteren en om de overstapdrempels op de hypotheekmarkt te verlagen is in artikel 51b Bgfo opgenomen dat een aanbieder van hypothecair krediet op zijn website de actuele debetrentevoet voor hypothecair krediet bij verschillende rentevastperiodes publiceert en, indien van toepassing, de variabele debetrentevoet.

Drie maandentermijn

In artikel 68a is vastgelegd dat aanbieders drie maanden voor het aflopen van de rentevastperiode van een overeenkomst inzake een hypothecair krediet de consument een nieuw aanbod doen voor verschillende rentevastperiodes en de consument informeren over de oversluitmogelijkheden.

Gelijktijdig met het aanbod verstrekt de aanbieder de consument informatie over de mogelijkheid om het hypothecair krediet boetevrij over te sluiten bij het aflopen van de rentevastperiode. Tevens dient de aanbieder de consument te informeren over de mogelijkheid om advies in te winnen over oversluitmogelijkheden bij de aanbieder of een andere financiële dienstverlener. Deze informatie mag de aanbieder in gestandaardiseerde vorm verstrekken.

Zelfde tarieven voor nieuwe en bestaande klanten

In artikel 81a is bepaald dat aanbieders van hypothecair krediet dezelfde debetrentevoet dienen te hanteren bij dezelfde rentevastperiode voor nieuwe en bestaande consumenten bij een vergelijkbaar risicoprofiel. Dit betekent dat een aanbieder een zelfde aanbod voor een bepaalde rentevastperiode dient te doen aan een nieuwe en bestaande consument.

Variabele rente

De AFM heeft geconstateerd dat de verstrekte informatie over producten met variabele rente consumenten onvoldoende inzicht geeft in de fluctuatie en de opbouw van de in rekening gebrachte variabele debetrentevoet. Hierdoor kunnen consumenten de risico's die zij lopen niet goed inschatten. Daarom vindt de minister het gewenst om nadere regels aan de informatieverstrekking te stellen

Een aanbieder dient in zijn reclame-uitingen over een hypothecair krediet met een variabele debetrentevoet een waarschuwing op te nemen over de risico's van een dergelijk krediet zodat de consument bewust is van het feit dat

Artikel 51b

Een aanbieder van hypothecair krediet publiceert op zijn website de actuele vaste debetrentevoet voor hypothecair krediet bij verschillende rentevastperiodes en, indien van toepassing, de variabele debetrentevoet.

Artikel 53 nieuw lid

Een financiële onderneming neemt in een reclame-uiting over hypothecair krediet met een variabele debetrentevoet een waarschuwing op met betrekking tot de risico's die aan het krediet zijn verbonden.

Artikel 59b

1. Een aanbieder verstrekt een consument voorafgaand aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake een hypothecair krediet met een variabele debetrentevoet, ten minste informatie over:

- de componenten waaruit de variabele debetrentevoet is opgebouwd;
- of deze componenten een vast of variabel bestanddeel vormen van de debetrentevoet; en
- de risico's die verbonden zijn aan een variabele debetrentevoet.

2. Bij ministeriële regeling kunnen de componenten worden aangegeven waaruit de variabele debetrentevoet uitsluitend kan zijn opgebouwd.

Artikel 68a

1. Gedurende de looptijd van een overeenkomst inzake een hypothecair krediet met een variabele debetrentevoet informeert de aanbieder de consument over elke wijziging van de debetrentevoet, waarbij hij de consument tevens informeert over:

- het gewijzigde jaarlijks kostenpercentage; en
- de component of componenten waardoor de debetrentevoet is gewijzigd.

Artikel 68b

1. De aanbieder informeert de consument ten minste drie maanden voor het aflopen van de rentevastperiode van een overeenkomst inzake een hypothecair krediet met een vaste debetrentevoet over het aflopen van die periode en doet een aanbod voor de komende rentevastperiode, waarbij de debetrentevoet bij verschillende rentevastperiodes wordt aangegeven.

2. Gelijktijdig met het aanbod, bedoeld in het eerste lid, verstrekt de aanbieder tevens informatie over de mogelijkheid:

- om boetevrij over te sluiten bij het aflopen van de rentevastperiode; en
 - om advies over oversluitmogelijkheden in te winnen bij de aanbieder of een andere financiële dienstverlener.
3. De informatie, bedoeld in het tweede lid, mag in gestandaardiseerde vorm worden verstrekt.

dit fluctuaties in de maandlasten met zich mee kan brengen.

Voor consumenten die overwegen een overeenkomst inzake hypothecair krediet met een variabele debetrentevoet te sluiten is het bovendien van belang dat zij beseffen uit welke componenten de variabele debetrentevoet is opgebouwd en dat zij te maken zullen krijgen met wisselende maandlasten. Om hierin een goed inzicht te krijgen, is het noodzakelijk dat het voor consumenten duidelijk is uit welke componenten de variabele debetrentevoet is opgebouwd en welke componenten een vast of variabel bestanddeel vormen van de debetrentevoet.

De informatie dient bovendien verstrekt te worden voor het tot stand komen van de overeenkomst.

Componenten

De componenten zijn alle factoren waarmee rekening wordt gehouden bij de opbouw van de variabele debetrentevoet. De variabele debetrentevoet is veelal opgebouwd uit een basistarief (bijvoorbeeld Euribor, Libor of een zelfstandig ontwikkelde grondslag) vermeerderd met een opslag.

Een aanbieder niet volstaan met het aangeven van algemene kostenposten zoals een basistarief, winst en overige kosten. Maar hij dient de componenten te specificeren, die worden meegenomen in de algemene opslag op het basistarief.

Te denken valt aan de volgende componenten:

- een component in verband met de beschikbaarheid van middelen voor de aanbieder (bewegingen op de kapitaalmarkt of geldmarkt),
- een component in verband met het risico voor de aanbieder op wanbetaling en vervroegde aflossing,
- een component in verband met dienstverleningskosten die de financiële dienstverlener maakt zoals bijvoorbeeld administratie- en beheerkosten en
- een discretionaire component die is gerelateerd aan de winstdoelstellingen en concurrentieverhoudingen.

De aanbieder dient tevens bij alle componenten

Artikel 81a

Een aanbieder van een hypothecair krediet offreert voor consumenten die een overeenkomst inzake een hypothecair krediet willen aangaan dezelfde debetrentevoet bij dezelfde rentevastperiode als voor consumenten aan wie op dat moment een aanbod wordt gedaan voor de komende rentevastperiode bij een vergelijkbaar risicoprofiel.

aan te geven of zij een vast of variabel bestanddeel vormen van de debetrentevoet.

Als bijvoorbeeld als basistarief de een-maands-Euribor wordt gehanteerd, zal dit basistarief iedere maand veranderen, welke verandering invloed heeft op de hoogte van de maandlasten. De aanbieder zal dan aan de consument kenbaar dienen te maken dat deze component variabel is binnen de variabele debetrentevoet. Hetzelfde geldt voor de componenten die worden meegenomen in de algemene opslag op het basistarief.

Bovendien dient een aanbieder gedurende de looptijd de consument te informeren over elke wijziging van de debetrentevoet en door welke component of componenten die is gewijzigd.

Kostentransparantie aanbieders

Dit artikel komt ook al voor in het huidige Bgfo. Veranderingen zijn aangebracht in lid 1 en lid 2a. Door deze wijziging zijn de advies- en distributiekosten uit de totale kosten gehaald.

In het kader van het creëren van een gelijk speelveld tussen aanbieders en adviseur/bemiddelaars verplicht het nieuwe Bgfo de aanbieders om deze kosten apart bij de klant in rekening te brengen.

Een aanbieder dient informatie over de totale prijs van het product voorafgaand aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake een complex product of hypothecair krediet aan de consument te verstrekken.

In de praktijk zal dit veelal gebeuren op het moment dat aan de consument een offerte wordt verschaft. Op deze manier kan de consument producten onderling goed vergelijken.

Het gaat om de totale prijs inclusief alle kosten, behalve die van advies en distributie, gedurende de gehele looptijd van het product. Het gaat dus om een totale prijs van het product waar de kosten van dienstverlening niet in zijn opgenomen.

Onder kosten worden alle bedragen verstaan die een aanbieder in rekening brengt of ten laste laat komen van de consument. Hierbij kan gedacht worden aan rente, premie en eventuele belastingen die de consument via de aanbieder moet betalen. Verder moeten in de berekening van de totale prijs alle bijbehorende kosten worden meegenomen. Daaronder vallen kosten voor andere financiële producten die een consument verplicht in combinatie met een complex product of hypothecair krediet moet afnemen.

Wanneer sprake is van een product met een vermogensopbouw-element, waarbij op basis van een eenmalige dan wel periodieke inleg of premie voor een bepaald doel kapitaal wordt opgebouwd, maken de inleg of premie onderdeel uit van de totale prijs. Ook een eventuele restschuld dient te worden meegenomen in de berekening van de totale prijs.

Dezelfde kostentransparantie geldt voor bemiddelaars die uit een bestaand assortiment producten een complex product samenstellen en dat product in de markt verkrijgbaar stellen.

Artikel 59a

1. Een aanbieder verstrekt voorafgaand aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake een complex product of hypothecair krediet aan de consument informatie over de totale prijs van het desbetreffende product met uitzondering van de advieskosten en distributiekosten, maar met inbegrip van alle bijbehorende kosten.
2. Onverminderd het eerste lid verstrekt een aanbieder voorafgaand aan de totstandkoming van een overeenkomst met een consument inzake een complex product dat strekt tot vermogensopbouw, aan de consument, voor zover van toepassing, ten minste de volgende informatie:
 - a. het bedrag van de totale kosten, met uitzondering van de advieskosten en distributiekosten;
 - b. de kosten die worden ingehouden op de inleg of de premie, onderverdeeld naar soorten kosten, zoals in elk geval eerste kosten, doorlopende kosten en aan- en verkoopkosten;
 - c. de kosten die worden ingehouden op de vermogensopbouw of uitkering, onderverdeeld naar soorten kosten zoals in elk geval eerste kosten, doorlopende kosten en aan- en verkoopkosten;
 - d. de kosten die de beheerder van de beleggingsinstelling jaarlijks in rekening brengt voor het beheer van rechten van deelneming in die beleggingsinstelling;
 - e. de invloed van het gemiddelde jaarlijkse percentage van de kosten, bedoeld onder b, c en d, op het rendement en de vermogensopbouw of uitkering, verbonden aan de overeenkomst; en
 - f. de wijze waarop de kosten, bedoeld onder b, c en d, worden verdeeld over de looptijd van de overeenkomst.
3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op:
 - a. overeenkomsten met betrekking tot beleggingsobjecten; en
 - b. overeenkomsten met betrekking tot het verlenen van een beleggingsdienst of nevendienst.
4. Het tweede lid, aanhef en de onderdelen b tot en met f, zijn niet van toepassing op een levensverzekeraar die een levensverzekering aanbiedt waarbij de uitkering wordt uitgedrukt in rechten van deelneming in een beleggingsinstelling.
5. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing op financiële ondernemingen die een complex product als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, onder 1°, 4° of 11° samenstellen en dat product in de markt verkrijgbaar stellen voor consumenten of, indien het een recht van deelneming in een beleggingsinstelling betreft, cliënten.

Artikel 80e

1. Een financiële dienstverlener die, zonder daarbij te adviseren, een betalingsbeschermer, complex product, hypothecair krediet, inkomensverzekering, overlijdensrisicoverzekering, uitvaartverzekering of een bij ministeriële regeling aan te wijzen ander financieel product aanbiedt, bemiddelt, of ten aanzien van het financieel product optreedt als gevolmachtigde agent, stelt bij de beoordeling van de passendheid, bedoeld in artikel 4:24, eerste lid, van de wet voorafgaand aan de dienstverlening vast of de consument of cliënt over voldoende kennis en ervaring beschikt om te begrijpen welke risico's zijn verbonden aan het desbetreffende financieel product en het verlenen van de financiële dienst.

2. De informatie over de kennis en ervaring van de consument onderscheidenlijk cliënt, bedoeld in artikel 4:24, eerste lid, van de wet, is wat de hoeveelheid betreft evenredig aan de aard van het financieel product, de complexiteit daarvan en de daarmee samenhangende risico's, en bevat tenminste gegevens over:

a. de financiële producten waarmee de consument of cliënt bekend is;

b. het inzicht van de consument of cliënt in de eigenschappen en risico's van het desbetreffende financieel product of de financiële dienst;

18

c. de mate waarin de consument of cliënt inzicht heeft in zijn eigen financiële situatie; en
d. de mate waarin de consument of cliënt behoefte heeft aan informatie of advies over het desbetreffende financieel product.

3. In aanvulling op het bepaalde in artikel 4:24, tweede lid, van de wet wijst de financiële dienstverlener de consument of cliënt erop dat het inwinnen van advies raadzaam is.

4. Een financiële dienstverlener mag vertrouwen op, de door de consument of de cliënt verstrekte informatie over de in het tweede lid genoemde onderwerpen, tenzij zij weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat deze informatie gedateerd, onnauwkeurig of onvolledig is.

5. De Autoriteit Financiële Markten kan nadere regels stellen met betrekking tot de wijze waarop de informatie over de kennis en ervaring, bedoeld in het eerste lid, wordt gevraagd aan de consument of cliënt, en de inhoud van deze vragen, alsmede de formulering van de waarschuwing, bedoeld in het derde lid.

Een financiële dienstverlener die zonder daarbij te adviseren, financiële diensten verleent wordt verplicht de cliënt op zijn financiële kennis en ervaring te toetsen.

Deze toets moet worden toegepast bij financiële dienstverlening inzake:

- betalingsbeschermers,
- complexe producten,
- hypotheeken,
- inkomensverzekeringen,
- overlijdensrisicoverzekeringen of
- uitvaartverzekeringen

De toets heeft als doel de passendheid van de desbetreffende financiële dienst voor de desbetreffende cliënt te beoordelen.

Dit geldt zowel voor aanbieders, bemiddelaars als voor gevolmachtigde agenten die financiële diensten verlenen zonder daarbij te adviseren.

Vastgesteld moet dan worden of de cliënt zelf de risico's van de financiële dienstverlening en het financieel product en de gevolgen voor zijn eigen financiële situatie kan beoordelen.

Deze regel dient om te voorkomen dat de cliënt complexe financiële producten afneemt zonder zich rekenschap te geven van de risico's die daarmee gepaard gaan.

Zijn meerdere financiële dienstverleners betrokken bij de dienstverlening aan de cliënt, dan hoeft de toets slechts door een van hen te worden afgenomen.

Neemt de cliënt het financieel product zonder advies via een bemiddelaar af, dan zal de bemiddelaar de toets moeten afnemen.

Het gaat naast kennis en ervaring over het financieel product ook om het inzicht van de cliënt in de financiële dienst. Daarmee wordt bedoeld dat de consument ook de specifieke risico's moet kunnen inschatten die execution only met zich meebrengt.

De informatie over de kennis en ervaring die wordt gevraagd aan de cliënt dient evenredig te zijn aan de aard en omvang van de financiële dienst en de complexiteit van het financieel product en de daarmee samenhangende risico's.

Dit betekent dat de vragen, het aantal en de diepgang daarvan, afhangen van het financieel product.

De toets op kennis en ervaring bevat in ieder geval vragen die betrekking hebben op

- de financiële producten waarmee de cliënt bekend is,
- het inzicht van de cliënt in de eigenschappen en risico's van het desbetreffende product,
- het inzicht in de eigen financiële situatie en
- de behoefte van de cliënt aan informatie of advies over het desbetreffende financieel product.

Deze vragen dragen er aan bij de cliënt bewust te maken van de risico's die verbonden zijn aan de financiële dienst of het financieel product. Het gaat erom dat de cliënt in staat is deze risico's te vertalen naar zijn eigen financiële situatie.

Voorop staat dat de financiële dienstverlener vaststelt of de consument of cliënt zich ervan bewust is dat hij zelf zal moeten nagaan of het financieel product dat hij voornemens is af te sluiten past bij zijn behoefte en situatie.

De toets moet in ieder geval zo worden vormgegeven dat consumenten die behoefte hebben aan ondersteuning en moeite hebben met het doorgronden van risico's gewaarschuwd worden dat het niet verstandig is om zonder advies het desbetreffende product af te nemen.

De toets moet worden afgenomen vóórdat het desbetreffende financieel product wordt afgesloten.

Een financiële dienstverlener dient de cliënt te waarschuwen indien uit de verkregen informatie blijkt dat de financiële dienst of het financieel product niet passend is. Deze waarschuwing kan in de vorm van een gestandaardiseerde mededeling.

De waarschuwing dient voldoende duidelijk te zijn om de cliënt in niet mis te verstane bewoordingen te wijzen op het belang van het inwinnen van advies.

Financiële dienstverleners mogen vertrouwen op de informatie die door de consument of cliënt wordt verstrekt, tenzij de financiële dienstverlener weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat de informatie gedateerd, onnauwkeurig of onvolledig is.

De AFM mag nadere regels stellen met betrekking tot de wijze waarop de informatie over de kennis en ervaring wordt gevraagd aan de consument of cliënt, en de inhoud van deze vragen.

Ook kan de AFM nadere regels stellen ten aanzien van de formulering van de waarschuwing dat het raadzaam is dat de consument of cliënt advies inwint.

Beloningsregels / provisieverbod

Artikel 86b

1. In deze paragraaf wordt onder financieel product verstaan een betalingsbeschermer, complex product, hypothecair krediet, inkomensverzekering, overlijdensrisicoverzekering, uitvaartverzekering, of een bij ministeriële regeling aan te wijzen ander financieel product.

2. Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder inkomensverzekering niet begrepen een verplichte verzekering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen.

Artikel 86c

1. Een financiële dienstverlener verschafft of ontvangt, rechtstreeks of middellijk, geen provisie voor het bemiddelen of adviseren van een financieel product.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op:

- a. provisies die rechtstreeks worden verschafft door de consument of, voor zover het een verzekering betreft, de cliënt of degene die namens hem optreedt, tenzij de hoogte van deze provisies kennelijk onredelijk is gelet op de aard en reikwijdte van de dienstverlening;
- b. provisies die noodzakelijk zijn voor het verlenen van de desbetreffende financiële dienst of de desbetreffende financiële dienst mogelijk maken;
- c. provisies die worden verschafft door een bemiddelaar of adviseur, niet zijnde een aanbieder of gevolmachtigde agent, aan een andere bemiddelaar of adviseur; en
- d. relatiegeschenken, voor zover deze gezamenlijk op jaarbasis de waarde van € 100 niet overstijgen.

Artikel 86d

1. Een aanbieder, bemiddelaar of adviseur verschafft of ontvangt, voor het bemiddelen of adviseren inzake een schadeverzekering, met uitzondering van een betalingsbeschermer of een inkomensverzekering, geen andere provisies dan:

- a. provisies die worden verschafft door of aan de cliënt of degene die namens hem optreedt, tenzij de hoogte van deze provisies kennelijk onredelijk is gelet op de aard en reikwijdte van de financiële dienstverlening;
- b. afsluitprovisies of doorlopende provisies, mits de bemiddelaar of adviseur kosteloos op verzoek van de cliënt op begrijpelijke wijze mededeling doet van het bestaan, de aard en het bedrag of, indien het bedrag niet kan worden achterhaald, de wijze van berekening van de provisie of in geval van provisie in natura de waarde in het economisch verkeer voordat de desbetreffende financiële dienst wordt verleend;
- c. provisies die noodzakelijk zijn voor het verlenen van de financiële dienst of de desbetreffende dienst mogelijk maken; of
- d. relatiegeschenken, voor zover deze gezamenlijk op jaarbasis de waarde van € 100 niet overstijgen.

2. Voor de toepassing van het eerste lid, wordt onder “consument” in de definities van afsluitprovisie en doorlopende provisie in artikel 1, mede verstaan een cliënt, niet zijnde een consument.

Vanaf 1 januari 2013 is het niet langer toegestaan beloofd te worden in de vorm van provisie die door de aanbieder wordt betaald aan de bemiddelaar of adviseur bij het bemiddelen of adviseren inzake

- een betalingsbeschermer,
- complex product,
- hypothecair krediet,
- inkomensverzekering,
- overlijdensrisicoverzekering,
- uitvaartverzekering,
- dienstverlening onder het nationaal regime of
- een bij ministeriële regeling aan te wijzen ander financieel product.

Betaling voor advies en bemiddeling inzake deze producten zal rechtstreeks door de consument of cliënt geschieden.

Voor de toepassing van de definitie van **inkomensverzekering** zijn uitgezonderd de verzekeringen die verplicht zijn op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen. Dit zijn verzekeringen die worden afgesloten door de werkgever ten behoeve van zijn werknemers. Aangezien dit wettelijk verplichte verzekeringen betreffen met een vaststaande uitkering is het niet nodig deze verzekeringen onder de bepalingen omtrent het provisieverbod te brengen.

Voor het adviseren of bemiddelen inzake **schadeverzekeringen** is provisie wel toegestaan, mits wordt voldaan aan de provisieregels die al in werking zijn getreden vanaf 1 januari 2012. Deze regels zijn verplaatst naar artikel 86d Bgfo.

Ook de regels met betrekking tot de beloning van **gevolmachtigd agenten** die vanaf deze datum gelden blijven bestaan (artikel 86e)

Het provisieverbod geldt voor alle overeenkomsten inzake de bovenvermelde financiële producten die zijn aangegaan op of na 1 januari 2013. Het oude regime wordt in stand gelaten voor overeenkomsten die zijn aangegaan voor 1 januari 2013.

Met het geïntroduceerde artikel 86c vervallen de provisieregels zoals opgenomen in het oude artikel 149a voor overeenkomsten gesloten na 1 januari 2013.

Dit artikel introduceert het provisieverbod.

Met het provisieverbod wordt de financiële band tussen aanbieders en adviseurs respectievelijk bemiddelaars doorgeknipt. Alleen provisies van de consument of cliënt aan de adviseur of bemiddelaar zijn nog toegestaan.

De mogelijkheid om bij ministeriële regeling producten aan te wijzen die onder de reikwijdte van het provisieverbod vallen is opgenomen om bij het constateren van misstanden in de markt voortvarend te kunnen optreden.

“Deze flexibiliteit is een vereiste aangezien het onmogelijk is om bij voorbaat met alle toekomstige ontwikkelingen rekening te houden, mede gelet op de grote verscheidenheid aan financiële producten die worden aangeboden en de snelheid waarmee nieuwe financiële producten op de markt worden geïntroduceerd. Daarnaast is van belang dat opvattingen over de wenselijkheid om bepaalde typen financiële producten onder de reikwijdte van dit deel te laten vallen, kunnen veranderen en dat op Europees niveau in dit kader verplichtingen kunnen worden opgelegd.”

Voor activiteiten die vallen onder de vrijstelling van artikel 3 van de richtlijn markten voor financiële instrumenten geldt dat deze eveneens onder het provisieverbod vallen.

Hierbij kan worden gedacht aan adviseurs of bemiddelaars die adviseren over beleggingsinstellingen of orders ontvangen en doorgeven aan beleggingsinstellingen met betrekking tot gecombineerde producten met een beleggingscomponent.

Voorbeelden zijn

- effectenhypotheeken,
- pensioenproducten,
- bankspaarproducten.

Voor deze dienstverleners geldt het provisieverbod eveneens. In de praktijk betreft het vaak financiële dienstverleners die voor een deel van hun praktijk

eveneens onder het provisieverbod vallen. Bijvoorbeeld voor de advisering van een beleggingsverzekeringshypotheek. Ook voor soortgelijke diensten, zoals het adviseren van beleggingsinstellingen in het kader van een effectenhypotheek vallen de financiële dienstverleners derhalve onder het provisieverbod. Zo wordt een gelijk speelveld gecreëerd voor alle adviseurs en bemiddelaars.

Geen kennelijk onredelijke beloning

Adviseurs of bemiddelaars zijn in beginsel vrij om met de cliënt hun beloning overeen te komen zolang maar geen sprake is van een beloning die, gelet op de aard en de omvang van de dienstverlening, als kennelijk onredelijk kan worden beschouwd.

Deze open norm geeft de AFM de mogelijkheid om handhavend op te treden, daar waar cliënten kennelijk onredelijke beloningen in rekening worden gebracht die evident afbreuk doen aan de belangen van de cliënt.

De vraag of een provisie ‘kennelijk onredelijk’ is, hangt af van de feiten en de omstandigheden van het geval.

De AFM dient daarbij bijvoorbeeld te toetsen aan de volgende vragen:

(i) is het bedrag dat de adviseur of bemiddelaar bij de consument in rekening brengt redelijk gezien het aantal uren dat aan het advies is besteed?;

(ii) is het aantal uren dat aan het advies is besteed redelijk gezien de reikwijdte van het advies?;

(iii) is de reikwijdte van het advies redelijk gezien de adviesvraag van de consument?; of

(iv) is het uurtarief dat de adviseur of bemiddelaar in rekening brengt redelijk?

Wat in ieder geval niet redelijk is zijn beloningen voor transacties die worden uitgevoerd met als enig kennelijk doel additionele commissie of provisie te genereren, terwijl daar nauwelijks of geen

(extra) advieswerkzaamheden mee gemoeid zijn. In een dergelijk geval kan ook sprake zijn van het in strijd handelen met de plicht van de adviseur om de cliënt van passend advies te voorzien. De adviseur of bemiddelaar genereert dan extra inkomsten door de adviesbeloning, terwijl de cliënt het product wellicht niet nodig heeft.

Algemeen gebruikelijk

Bij het bepalen wat als kennelijk onredelijk kan worden beschouwd, kan ook worden gekeken naar wat in de branche in het algemeen gebruikelijk is om in rekening te brengen voor bepaalde diensten.

Van adviseurs en bemiddelaars wordt verwacht dat zij hun eigen verantwoordelijkheid nemen en een beloning bij de consument of cliënt in rekening brengen die (alle omstandigheden in aanmerking genomen) als redelijk kan worden beschouwd.

Op grond van de wet kan de AFM in het geval van overtreding van de norm een sanctie opleggen.

De AFM is, niet bevoegd om direct in te grijpen in de civielrechtelijke verhouding tussen een cliënt en de adviseur of bemiddelaar.

De cliënt kan daarnaast natuurlijk verhaal halen bij de adviseur of bemiddelaar die het kennelijk onredelijke tarief in rekening heeft gebracht.

Productvoorlichting, offertesoftware

Provisie die noodzakelijk is voor het verlenen van de desbetreffende dienst of deze dienst mogelijk maakt blijft mogelijk. Daarbij kan worden gedacht aan productvoorlichting door de aanbieder aan de bemiddelaar of adviseur.

Ook offertesystemen kunnen in bepaalde gevallen noodzakelijk zijn, bijvoorbeeld wanneer zonder het offertesysteem de bemiddelaar of adviseur niet kan bemiddelen respectievelijk adviseren ter zake van financiële producten van de aanbieder.

Betalen van bemiddelaars aan andere (onder)bemiddelaars

Betalen van bemiddelaars aan andere (onder-)bemiddelaars blijven mogelijk. Deze dienstverlening kwalificeert als bemiddeling, maar gezien het

feit dat het verlenen van deze diensten aan andere bemiddelaars geen perverse prikkels in de dienstverlening aan de consument of cliënt oplevert, en de dienstverlening richting consument of cliënt in zijn totaliteit verbetert, is er gekozen om deze dienstverlening uit te zonderen van het provisieverbod. Uiteindelijk dient de consument of cliënt de bemiddelaar waarmee zij zaken doet alle kosten van dienstverlening te betalen.

Kleine geschenken

Het verschaffen van kleine geschenken die in het normale handelsverkeer gebruikelijk zijn, blijft toegestaan, mits zij gezamenlijk onder een jaarlijkse waardegrens van honderd euro vallen.

Schadeverzekeringen

De beloning met betrekking tot schadeverzekeringen is nu nog opgenomen in het algemene 'inducementartikel 149a. In het nieuwe Bgfo krijgt het een aparte plaats in artikel 86d

Eenvoudige schadeverzekeringen worden niet onder de reikwijdte van het provisieverbod gebracht. Schadeverzekeringen met een hoge impact voor consumenten komen wel onder het provisieverbod (zoals betalingsbeschermers en inkomensverzekeringen).

De regels met betrekking tot de beloning voor eenvoudige schadeverzekeringen zijn ingegaan op 1 januari 2012 en blijven in dit voorstel ongewijzigd.

Eerbiedigende werking bestaande overeenkomsten

De nieuwe provisieregels zijn van toepassing op overeenkomsten die worden aangegaan na de inwerkingtreding van het nieuwe besluit.

De artikelen hiernaast zijn de 'oude' artikelen 149a, 150 en 151 die inhoudelijk niet zijn gewijzigd.

Zij zijn van toepassing op de overeenkomsten die tussen 1 januari 2009 en de datum van inwerkingtreding van dit besluit zijn gesloten.

Dat betekent dat de gemaakte afspraken tussen consumenten of cliënten en aanbieders, adviseurs of bemiddelaars niet zullen worden aangetast door de nieuwe provisieregels.

Artikel 86j

1. Een aanbieder, bemiddelaar of adviseur verschafft of ontvangt, voor het bemiddelen of adviseren inzake een betalingsbeschermer, complex product, hypothecair krediet of uitvaartverzekering, rechtstreeks of middellijk geen provisie die niet noodzakelijk is voor het verlenen van de desbetreffende dienst of deze mogelijk maakt.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op:
 - a. provisie die worden verschafft door of aan de cliënt of degene die namens hem optreedt;
 - b. afsluitprovisies of doorlopende provisie die worden verschafft door of aan een derde of degene die namens hem optreedt, indien:
 - 1°. de bemiddelaar of adviseur de cliënt op uitvoerige, accurate en begrijpelijke wijze mededeling doet van het bestaan, de aard en het bedrag of, indien het bedrag niet kan worden achterhaald, de wijze van berekening van de provisie of in geval van provisie in natura de waarde in het economisch verkeer voordat de betreffende dienst wordt verleend; en
 - 2°. de verschaffing van de provisie de kwaliteit van de betreffende dienst ten goede komt en geen afbreuk doet aan de verplichting van de aanbieder, bemiddelaar of adviseur om zich in te zetten voor de belangen van de cliënt;
 - c. relatiegeschenken, voor zover deze gezamenlijk op jaarbasis de waarde van € 100 niet overstijgen.
3. Voor de toepassing van het tweede lid, onderdeel b, wordt onder "consument" in de definities van afsluitprovisie en doorlopende provisie, bedoeld in artikel 1, mede verstaan een cliënt, niet zijnde een consument.

Artikel 86k

1. Een aanbieder betaalt geen afsluitprovisie die meer bedraagt dan de helft van de som van die afsluitprovisie en de totale doorlopende provisie terzake van de desbetreffende overeenkomst.
2. Een aanbieder betaalt de doorlopende provisie evenredig uit gedurende ten minste tien jaar na totstandkoming van de desbetreffende overeenkomst. Indien de looptijd van de overeenkomst korter is dan tien jaar, betaalt de aanbieder de doorlopende provisie evenredig uit gedurende die looptijd.
3. Het tweede lid is niet van toepassing op overeenkomsten inzake complexe producten voor zover tussen de desbetreffende aanbieder en de consument door tussenkomst van dezelfde bemiddelaar ten minste drie maanden voorafgaand aan het sluiten daarvan een overeenkomst is gesloten inzake een financieel product dat onderdeel is van het desbetreffende complexe product.
4. Dit artikel is niet van toepassing op overeenkomsten inzake een betalingsbeschermer, een hypothecair krediet of een uitvaartverzekering.

Artikel 86l

1. Indien een overeenkomst met een consument inzake een complex product of hypothecair krediet tijdens de eerste vijf jaar na de totstandkoming vroegtijdig wordt beëindigd, anders dan door overlijden van de verzekerde of anders dan door verkoop van de onroerende zaak waarop het complex product of hypothecair krediet betrekking heeft, wordt de afsluitprovisie of provisie evenredig verminderd.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op overeenkomsten inzake complexe producten voor zover tussen de desbetreffende aanbieder en de consument door tussenkomst van dezelfde bemiddelaar ten minste drie maanden voorafgaand aan het sluiten daarvan een overeenkomst is gesloten inzake een financieel product dat onderdeel is van het desbetreffende complexe product.

Gelijk speelveld

Aanbieders dienen een kostprijsmodel te ontwikkelen en dat te gebruiken voor de berekening van de advieskosten en distributiekosten die zijn gericht op het tot stand brengen van de overeenkomst.

Deze advies- en distributiekosten dient een aanbieder in het dienstverleningsdocument te vermelden. De advies- en distributiekosten moeten rechtstreeks in rekening worden gebracht bij de consument of cliënt.

De aanbieder mag geen andere kosten in rekening brengen dan de advieskosten en distributiekosten voor het tot stand brengen van een overeenkomst met betrekking tot de financiële producten.

Voor de berekening van de advies- en distributiekosten worden alle (directe en indirecte) kosten van dienstverlening meegenomen die zijn toe te rekenen aan advies en zijn gericht op het tot stand brengen van een overeenkomst inzake het desbetreffende financieel product.

Advieskosten

Onder advieskosten vallen in ieder geval de kosten voor de volgende werkzaamheden:

- het inwinnen van informatie over de cliënt;
- het informeren van de cliënt over de inhoud van de dienstverlening;
- nadere inventarisatie van de behoeften en het profiel van de cliënt; en
- het advies op basis van de verzamelde informatie.

Distributiekosten

Onder distributiekosten worden verstaan:

- de kosten voor het maken van reclame gericht op advies;
- het completeren van het dossier ten behoeve van de aanvraag van de offerte; en
- het ondersteunen van de consument en, indien het een verzekering betreft, de cliënt bij de aanvraag en bij het aangaan van een overeenkomst inzake een financieel product.

De relevante kosten die moeten worden meegenomen in de berekening van de advies- en distributiekosten zijn:

- personeelskosten (eigen personeel en externe inhuur),
- managementkosten,
- reclamekosten,

Artikel 86g

1. Een aanbieder van een financieel product stelt een kostprijsmodel op. Dit kostprijsmodel wordt gebruikt voor de berekening van de advieskosten en distributiekosten die zijn gericht op het tot stand brengen van een overeenkomst ten aanzien van de genoemde producten met een consument of, indien het een verzekering betreft, cliënt.
2. De aanbieder laat de juistheid van het kostprijsmodel controleren door een accountant. Tevens controleert een accountant jaarlijks of de begrote kosten voor advies en distributie juist en volledig zijn toegerekend aan de financiële producten, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 86h

1. Een aanbieder van een financieel product brengt de advieskosten en distributiekosten in het kader van het tot stand brengen van een overeenkomst met betrekking tot de genoemde financiële producten rechtstreeks in rekening bij de consument of, indien het een verzekering betreft, de cliënt.
2. De aanbieder brengt geen andere kosten dan de advieskosten en distributiekosten in rekening bij de consument onderscheidenlijk cliënt voor het tot stand brengen van een overeenkomst met betrekking tot de financiële producten, bedoeld in het eerste lid.

- automatiseringskosten en
- kantoorkosten voor zover die gericht zijn op het tot stand brengen van een overeenkomst met een cliënt inzake het desbetreffende product en een winstmarge.

Personeelskosten zijn in ieder geval salariskosten, onkostenvergoedingen, opleidingskosten van de adviseurs en het overige personeel dat klantgesprekken voert en werkzaamheden gericht op het tot stand brengen van de overeenkomst met betrekking tot het desbetreffende financieel product.

Managementkosten zijn in ieder geval de salariskosten, onkostenvergoedingen, opleidingskosten en kantoorkosten van de leidinggevende van adviseurs en andere medewerkers die werkzaamheden verrichten met betrekking tot de totstandkoming van de overeenkomst ten aanzien van het desbetreffende financieel product.

Reclamekosten omvatten in ieder geval die kosten die direct gekoppeld zijn aan het onder de aandacht brengen van het advies en het klantcontact over producten en de

productaanvraag (exclusief reclame voor het product). Tevens behelst dit de logistiek om met een potentiële of bestaande klant een afspraak te maken.

Automatiseringskosten zijn in ieder geval kosten van adviesapplicaties en klantcontact-applicaties (inclusief huur-, lease-, afschrijvingskosten en personeelskosten).

Kantoorkosten zijn in ieder geval kosten met betrekking tot huisvesting van adviseurs en medewerkers die klanten ondersteunen bij genoemde werkzaamheden. Tevens kunnen onder kantoorkosten worden verstaan: kosten met betrekking tot werkplekken en kosten met betrekking tot administratieve en facilitaire ondersteuning van de adviseurs en medewerkers.

Het kan voorkomen dat meer dan één juridische entiteit binnen een groep van een aanbieder betrokken is bij de relevante werkzaamheden die in het kostprijsmodel moeten worden opgenomen. In een dergelijk geval, moeten ook deze kosten worden meegenomen. Als een aanbieder werkzaamheden uitbesteedt aan een derde – al dan niet binnen de groep - dient hij, de kosten die hij hiervoor maakt, mee te nemen in de berekening van de advies- en distributiekosten.

Aanbieders die niet adviseren

Indien aanbieders niet adviseren hoeven zij geen advieskosten op te nemen in het kostprijsmodel. Deze aanbieders maken wel kosten voor bijvoorbeeld het completeren van het dossier en ondersteuning bij het afsluiten van het product, zoals het bellen van klanten en het beantwoorden van vragen van klanten door bijvoorbeeld een “call center”. Deze distributiekosten dienen wel te worden opgenomen in het kostprijsmodel.

De aanbieders dienen hun kostprijsmodel op juistheid te laten controleren door een accountant. Tevens controleert een accountant jaarlijks of de begrote kosten voor advies en distributie juist en volledig zijn toegerekend aan de financiële producten.

Kosten rechtstreeks en apart in rekening brengen

Een aanbieder van een betalingsbeschermer, complex product, hypothecair krediet, inkomensverzekering, overlijdensrisicoverzekering, of uitvaartverzekering moet de

kosten voor advies en distributie rechtstreeks in rekening brengt bij de de cliënt. Deze kosten mogen door de aanbieder niet in de prijs van een financieel product worden verwerkt.

De advies- en distributiekosten zijn veelal eenmalig en zijn daardoor ook in één keer door de cliënt verschuldigd. De advies- en distributiekosten kunnen gespreid worden betaald maar dan zal meestal sprake zijn van een consumptief krediet.

De kosten van het product (bijvoorbeeld premie of rente) zullen in veel gevallen doorlopend zijn verschuldigd. Er kunnen zich situaties voordoen waarbij het betaalmoment van de advies- en distributiekosten enerzijds en de kosten van het product anderzijds samenvallen. Dit kan het geval zijn indien de kosten van het financieel product in één keer worden voldaan of het moment van betalen van de advies- en distributiekosten samenvalt met de betaling van de premie of rente voor het financieel product. In die gevallen mag de betaling van deze kosten in één keer geschieden.

Op de factuur dienen de advies- en distributiekosten van het desbetreffende financieel product wel apart van de prijs van het product zelf te worden vermeld.

Een aanbieder mag geen andere kosten bij de cliënt in rekening brengen dan de kosten voor advies en distributie voor het tot stand brengen van een overeenkomst inzake een betalingsbeschermer, complex product, hypothecair krediet, inkomensverzekering, overlijdensrisicoverzekering, of uitvaartverzekering.

Dienstverleningsdocument

Artikel 86f

1. Een financiële dienstverlener verstrekt voorafgaand aan het verlenen van een financiële dienst inzake een financieel product, een dienstverleningsdocument aan de consument of, indien het een verzekering betreft, de cliënt, dat is afgestemd op de dienstverleningsvraag van de consument of cliënt.
2. Het dienstverleningsdocument bevat de volgende gegevens over de financiële dienstverlener en zijn dienstverlening:
20
 - a. of hij adviseert, en zo ja, of dit geschiedt op grond van een objectieve analyse;
 - b. of hij een contractuele verplichting heeft om uitsluitend voor een of meer bepaalde aanbieders te bemiddelen, in welk geval hij desgevraagd aan de consument of de cliënt de namen van deze aanbieders meedeelt;
 - c. of hij geen contractuele verplichting heeft uitsluitend voor een of meer aanbieders te bemiddelen, en niet adviseert op grond van een objectieve analyse, in welk geval hij de consument of cliënt desgevraagd tevens de namen meedeelt van de aanbieders waarvoor hij bemiddelt of kan bemiddelen;
 - d. of hij naast het geven van advies ook bemiddelt, in welk geval hij de hoogte van de kosten die hiervoor in rekening worden gebracht weergeeft in de totale kosten van de dienstverlening als genoemd in onderdelen i en j;
 - e. of hij na de totstandkoming van de overeenkomst andere diensten voor de consument of cliënt kan verrichten in welk geval hij de wijze waarop hij de kosten die voor deze diensten in rekening worden gebracht meedeelt;
 - f. of hij uitsluitend adviseert over eigen producten, dan wel tevens over producten van andere aanbieders;
 - g. of hij een gekwalificeerde deelneming in een bepaalde aanbieder of een moedermaatschappij van een bepaalde aanbieder houdt;
 - h. of een bepaalde aanbieder of een moedermaatschappij van een bepaalde aanbieder een gekwalificeerde deelneming in hem houdt;
 - i. indien hij een bemiddelaar of adviseur is, die niet tevens aanbiedt, het nominale bedrag van de beloning die door hem gemiddeld voor de financiële dienst in rekening wordt gebracht alsmede de manier waarop deze beloning bij de consument of cliënt in rekening wordt gebracht;
 - j. indien hij een aanbieder is, de nominale kosten die door hem gemiddeld bij de consument of cliënt in rekening worden gebracht voor advies en distributie van een financieel product dat beantwoordt aan de dienstverleningsvraag, alsmede de wijze waarop deze kosten in rekening worden gebracht; en k. andere gegevens die bij ministeriële regeling kunnen worden aangewezen.
3. Indien de financiële dienstverlener op grond van het tweede lid, onderdelen f, g, en h, tevens andere belangen bij het verlenen van een financiële dienst heeft dan het belang van de consument of cliënt, dient hij de consument of cliënt erop te wijzen dat deze belangen ertoe kunnen leiden dat bepaalde financiële producten worden geadviseerd.
4. Voor de toepassing van het tweede lid, onderdeel a, wordt onder objectieve analyse verstaan een analyse van een toereikend aantal op de markt verkrijgbare vergelijkbare financiële producten die de adviseur of bemiddelaar in staat stelt een financieel product aan te bevelen dat aan de dienstverleningsvraag van de consument of, indien het een verzekering betreft, de cliënt beantwoordt.
5. De financiële dienstverlener publiceert de verschillende dienstverleningsdocumenten op zijn website.
6. Het dienstverleningsdocument dient te worden verstrekt door de financiële dienstverlener die rechtstreeks door de consument of cliënt wordt benaderd voor het verlenen van de financiële dienst.
7. De Autoriteit Financiële Markten kan nadere regels stellen met betrekking tot de inhoud, vorm en wijze van verstrekking van het dienstverleningsdocument.

DVD voor 'complexe' producten

Uit de evaluatie van de provisieregeling in 2010 bleek dat de aard, kosten en kwaliteit van de dienstverlening met het huidige dienstverleningsdocument onvoldoende zichtbaar worden wanneer de klant kan kiezen uit verschillende soorten dienstverlening. Daarom wordt bepaald dat financiële dienstverleners voorafgaand aan het verlenen van een financiële dienst inzake een betalingsbeschermer, complex product, hypothecair krediet, inkomensverzekering, overlijdensrisicoverzekering of uitvaartverzekering een dienstverleningsdocument dienen te verstrekken aan de consument of cliënt.

Dit dienstverleningsdocument dient te zijn afgestemd op de dienstverleningsvraag van de consument of cliënt. Op die manier is hij in staat een goede keuze te maken uit een gedifferentieerd aanbod van financiële dienstverlening.

Het doel van het dienstverleningsdocument is om consumenten in staat te stellen op basis van de informatie over de reikwijdte en de kosten van de financiële dienstverlening te beslissen welk soort dienstverlening zij wensen en van wie zij die dienstverlening willen betrekken. Daartoe bevat het dienstverleningsdocument gestandaardiseerde en vergelijkbare informatie over de aard en reikwijdte van de dienstverlening, de belangen van de financiële dienstverlener en de kosten van de financiële dienstverlening.

Het dienstverleningsdocument bevat gestandaardiseerde en vergelijkbare informatie over de aard en reikwijdte van de dienstverlening, de belangen van de financiële dienstverlener en de kosten van de financiële dienstverlening.

Het dienstverleningsdocument bestond reeds voor adviseurs en bemiddelaars, maar is met de introductie van dit artikel uitgebreid naar aanbieders en gevolmachtigde agenten.

Geen algemeen document met alle diensten/producten

Het dienstverleningsdocument is afgestemd op de dienstverleningsvraag van de consument of cliënt. Daarmee wordt bedoeld dat de financiële dienstverlener niet een algemeen document verstrekt waarin alle diensten ten aanzien van alle categorieën producten zijn opgenomen. Hij verstrekt een dienstverleningsdocument dat aansluit bij de vraag waarmee de consument of cliënt de financiële dienstverlener benadert. Indien de consument een huis wil kopen heeft de consument als vraag "hoe financier ik mijn woning"? De consument heeft op basis van deze vraag verschillende financiële producten nodig. Bijvoorbeeld een hypothecair krediet, eventueel een vermogensopbouwproduct en een opstalverzekering.

Het dienstverleningsdocument dient derhalve aan te sluiten op de dienstverleningsvraag en heeft geen betrekking op een enkel financieel product.

Melden van (on)gebondenheid

De financiële dienstverlener dient op grond van voornoemde onderdelen inzicht te geven in de door hem te verlenen financiële dienst alsmede in zijn positionering en eventuele gebondenheid aan bepaalde aanbieders.

Hij geeft aan:

- op geen enkele wijze contractueel gebonden te zijn aan bepaalde aanbieders en te adviseren op basis van een objectieve analyse, of
- contractueel gebonden te zijn om uitsluitend te bemiddelen voor een of meer aanbieders. De financiële dienstverlener moet dat melden aan cliënt en desgevraagd de namen van de aanbieders mededelen
- geen contractuele verplichtingen te hebben om uitslui-

tend voor een of meer aanbieders te bemiddelen maar ervoor te kiezen om niet te adviseren op basis van een objectieve analyse. Ook dat dient aan de consument of cliënt te worden medegedeeld, waarbij de adviseur desgevraagd de namen verstrekt van de aanbieders waarvoor hij bemiddelt of kan bemiddelen.

Transparantie over de reikwijdte van de financiële dienstverlening betekent eveneens dat de financiële dienstverlener aan de cliënt aangeeft of hij naast advies ook bemiddelt. Indien dat het geval is, zal de financiële dienstverlener de kosten dienen op te nemen in de totale kosten van de financiële dienstverlening.

Ook moet hij melden of hij tevens diensten verricht in het kader van nazorg en of hij daar kosten voor in rekening brengt.

Alleen eigen producten

In het DVD moet worden aangegeven of alleen geadviseerd wordt over eigen producten, of ook over de producten van andere aanbieders. Dit betreft bijvoorbeeld de situatie waarin een bank naast zijn eigen producten, ook producten van andere aanbieders kan adviseren. Voor de consument of cliënt is niet altijd zichtbaar dat de bank in dat geval een belang heeft om zijn eigen producten te adviseren in plaats van de producten van andere aanbieders. Daarom dient de bank de consument of cliënt erop te wijzen dat deze belangen ertoe kunnen leiden dat bij voorkeur bepaalde financiële producten worden geadviseerd.

Eigendomsverhouding

De financiële dienstverlener dient kenbaar te maken of sprake is van een bepaalde eigendomsverhouding met de aanbieder of de moedermaatschappij van de aanbieder. Het gaat hier om een eventuele gekwalificeerde deelneming van tien procent of meer van de stemrechten of van het kapitaal in elkaars onderneming. Ook hier geldt dat de financiële dienstverlener dan dient aan te geven dat er belangen zijn die ertoe kunnen leiden dat bepaalde financiële producten eerder zullen worden geadviseerd dan andere financiële producten.

Gemiddelde beloning

In het DVD dient de gemiddelde beloning van de bemiddelaar of adviseur voor de desbetreffende dienstverlening te worden opgenomen. De aanbieder moet de advies- en distributiekosten vermelden die zijn verbonden aan het

tot stand brengen van een overeenkomst inzake de financiële producten die verband houden met de dienstverleningsvraag.

Voor de bemiddelaar of adviseur betekent dit dat hij een nominaal bedrag noemt dat gemiddeld voor de dienstverlening naar aanleiding van de dienstverleningsvraag van de cliënt in rekening wordt gebracht. Daarbij dient de bemiddelaar of adviseur een schatting te maken van het aantal uren die hij aan advies zal besteden. Samen met het uurtarief leidt dit tot een gemiddeld nominaal bedrag. De uiteindelijke kosten voor de dienstverlening op de factuur kunnen afwijken van dit gemiddelde bedrag (de consument dient hiervan vanzelfsprekend van te voren op de hoogte te worden gesteld).

Website

Een financiële dienstverlener publiceert de verschillende dienstverleningsdocumenten op zijn website. De dienstverleningsdocumenten dienen te zijn afgestemd op de verschillende dienstverleningsvragen die een consument of cliënt kan hebben.

De verplichting om het DVD te verstrekken ligt bij de financiële dienstverlener die rechtstreeks door de consument of cliënt is benaderd.

Dat betekent dat als andere financiële dienstverleners in de adviesketen zitten, bijvoorbeeld onderbemiddelaars, of in bepaalde gevallen de zogenoemde serviceproviders, de financiële dienstverlener met het primaire klantcontact het dienstverleningsdocument aan de consument of cliënt dient te verstrekken.

De AFM kan nadere regels stellen met betrekking tot de inhoud, vorm en wijze van verstrekking van het dienstverleningsdocument.

DVD voor schadebemiddelaars

Artikel 86i

1. Een adviseur, die de aanbevolen schadeverzekering niet tevens aanbiedt, informeert de cliënt uiterlijk tegelijk met zijn advies inzake een schadeverzekering, met uitzondering van een betalingsbeschermer of een inkomensverzekering, over de volgende onderwerpen:

a. of hij:

1°. adviseert op grond van een objectieve analyse;

2°. een contractuele verplichting heeft uitsluitend voor een of meer aanbieders te adviseren, in welk geval hij de cliënt desgevraagd tevens de namen van deze aanbieders meedeelt; of

3°. geen contractuele verplichting heeft uitsluitend voor een of meer aanbieders te adviseren en hij niet adviseert op grond van een objectieve analyse, in welk geval hij de cliënt desgevraagd tevens de namen meedeelt van de aanbieders waarvoor hij adviseert of kan adviseren;

b. op welke wijze hij wordt beloond;

c. of hij een gekwalificeerde deelneming in een bepaalde aanbieder houdt; en

d. of een bepaalde aanbieder of een bepaalde moedermaatschappij van een aanbieder een gekwalificeerde deelneming in hem houdt.

2. Een bemiddelaar informeert de cliënt voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake een schadeverzekering, met uitzondering van een betalingsbeschermer of een inkomensverzekering, over de onderwerpen, bedoeld in het eerste lid.

3. Een objectieve analyse als bedoeld in het eerste lid is een analyse van een toereikend aantal op de markt verkrijgbare vergelijkbare schadeverzekeringen die de adviseur of bemiddelaar in staat stelt een schadeverzekering aan te bevelen dat aan de behoeften van de cliënt voldoet.

4. Artikel 4:19, tweede lid, van de wet is van overeenkomstige toepassing op de grond van het eerste lid verstrekte informatie.

Overgangsregeling

Artikel 171 zag op de overgangsregeling zoals die gold bij de overgang naar het huidige vakbekwaamheidsbouwwerk bij de invoering van de wet in 2007. Artikel 171 komt te vervallen en wordt vervangen door een nieuw artikel 171 dat de overgang naar het nieuwe vakbekwaamheidsbouwwerk regelt.

Overgangsregeling vakbekwaamheid

Financiële dienstverleners die op 31 december 2013 voldoen aan de huidige vakbekwaamheidseisen hebben tot uiterlijk 30 juni 2015 de tijd om aan de nieuwe vakbekwaamheidseisen te voldoen.

Financiële dienstverleners die na 31 december 2013 de markt betreden worden, indien zij voor 1 juli 2014 een vergunning hebben aangevraagd, tot 1 juli 2014 in de gelegenheid gesteld aan de nieuwe vakbekwaamheidseisen te voldoen. Tevens geldt voor deze ondernemingen dat voorzover zij adviseurs in dienst hebben die reeds over een op 31 december 2013 geldend diploma of geldige erkenning van beroepskwalificaties beschikken, dat deze adviseurs tot 1 juli 2015 de tijd hebben om aan de nieuwe vakbekwaamheidseisen te voldoen.

Bij ministeriële regeling zal uitgewerkt worden op welke manier bestaande diploma's worden omgezet in de nieuwe vakbekwaamheidsstructuur.

Artikel 171

1. Een financiële dienstverlener die op 31 december 2013 voldoet aan artikel 4:9, tweede lid, van de wet, wordt geacht vanaf 1 januari 2014 tot en met 30 juni 2015 te voldoen aan artikel 4:9, tweede lid, van de wet.
2. Een financiële dienstverlener die voor 1 juli 2014 een vergunning heeft aangevraagd voor het verlenen van financiële diensten, wordt geacht vanaf de datum dat de vergunning is aangevraagd tot en met 30 juni 2014 te voldoen aan artikel 4:9, tweede lid, van de wet.
3. Voor financiële dienstverleners als bedoeld in het tweede lid, wordt voor de toepassing van artikel 6, onderdeel b, voor de periode tot en met 30 juni 2015, onder een geldig diploma of een geldige erkenning mede begrepen een op 31 december 2013 geldig diploma of geldige erkenning van beroepskwalificaties.
4. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de gelijkstelling van reeds bestaande diploma's met diploma's als bedoeld in de artikelen 7 en 8.

Reacties op dit concept kunnen verstuurd worden tot uiterlijk 11 mei via de website <http://www.internetconsultatie.nl/wijzigingsbesluitfm2013>

 Download het consultatiedocument

http://www.findinet.nl/-uploads/newsModule/Wijzigingsbesluit_2013.pdf